

יהו"ה אחד בתפלין של ראש, ושמו אחד בתפלין של זרוע, ונהיה הכל אחד. פיון שהיחוד הזה מסתדר הכל בכלל מהראש של הנקדה העליונה, (שהוא ראשית הכל) צריך אחר כך להעיר מהראש (מהסוד) של האור הראשון, שהוא ראש הכל.

ואהבה - זו ראשית הימין, לאהב את הקדוש ברוך הוא באהבה של הדבקות שלו, ומיהו? (האהבה של התעוררות הימין) הימין, שהוא מעורר האהבה. מי שאוהב את הקדוש ברוך הוא, הוא מעיר את ימינו אליו ומקבלו באהבה. כל דברי העולם לא תלויים אלא ברצון, רוח ממשיכה רוח ומביאה רוח, וסימנה זה - (איוב לד) אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו אליו יאסף. בשמעורר האדם אהבה לקדוש ברוך הוא, התעוררות הימין לא נעוזה אלא בשלשה גונים, כמו שנאמר (דברים ו) בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך. הרי פאן שלשה גונים. שלא תאמר או זה או זה, שהרי לא כתוב או בכל לבבך או בכל נפשך או בכל מאדך. אלא צריך את כלם, לב ונפש וממון. ואז הקדוש ברוך הוא מעיר את ימינו אליו, ופושט אותה כנגדו ומקבל אותה.

ועל זה כתוב, (תהלים ק) נאם ה' לאדני שב לימיני. וסוד הפתוב הזה הרי הערנו בו, שדוד המלך על דרגתו אמר, כשנקשר בימין. שלש עשרה מצוות פאן בימין: ואהבת את ה' אלהיך - הרי אחת. בכל לבבך - שתיים. ובכל נפשך - שלש. ובכל מאדך - ארבע. ושננתם לבניך - חמש. ודברת בם - הרי שש. בשבתך בביתך - הרי שבע. ובכלתך בדרךך - שמונה. ובשכבך - הרי תשע. ובקומך - הרי עשר. וקשרתם לאות על ירך

קדמאה איהו, למהוי יהו"ה אחד בתפלין דרישא, ושמו אחד בתפלין דדרועא, והוי כלא חד. פיון דיחודא דא אתסדר כלא בכללא מרישא דנקודה עלאה, (כ"א דאיהו ראשיתא דכלא) אצטריך לבתר לאתערא מרישא (כ"א מרוא) דנהורא קדמאה, דאיהו רישא דכלא.

ואהבת דא ראשיתא דימינא, למרחם ליה לקודשא בריך הוא ברחימו דאתדבקוּתא דיליה, ומאן איהו. (נ"א רחימו דאתער ימינא) דאיהו אתער רחימו. מאן דרחים ליה לקודשא בריך הוא, איהו אתער ימינא דיליה לגביה. ומקבל ליה (דף קס"ב ע"ב) ברחימו. כל מלין דעלמא לא תליין אלא ברעותא, רוח אמשיך רוח ואייתי רוח וסימנה דא (איוב לד) אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו אליו יאסף.

בר אתער בר נש רחימו לגבי קדשא בריך הוא, אתערותא דימינא לא אתער, אלא בתלת גוונים, כמה דאת אמר, (דברים ו) בכל לבבך. ובכל נפשך. ובכל מאדך. הא תלת גוונים הכא. דלא תימא או האי או האי, דהא לא כתיב או בכל לבבך, או בכל נפשך, או בכל מאדך. אלא כלהו אצטריך, לבא ונפשא וממונא. וכדין קדשא בריך הוא אתער ימיניה לגביה, ופשיט ליה לקבליה, ומקבלא ליה.

ועל דא כתיב, (תהלים ק) נאם יי' לאדני שב לימיני. ורזא דהאי קרא, הא אתערנא ביה, דדוד מלפא על דרגא דיליה קאמר, פד אתקשר בימינא. תליסר פקודין הכא בימינא, ואהבת את יי' אלהיך, הא חדא. בכל לבבך, תריין. ובכל נפשך, תלת. ובכל מאדך, ארבע. ושננתם לבניך, חמשא. ודברת בם, הא שיתא. בשבתך בביתך, הא שבעה. ובכלתך בדרךך, הא תמניא. ובשכבך, הא תשעה.